

sopare, ki so zlasti poletni iz njega puhteli. Prebrisani župan enega kraja jih je vendar naposled takole zvil. Svojemu onju je cekin pod podkvo vtaknil in ga v bajer kopat peljal. Potem ga žene h kovaču, da bi ga prekoval, in kovač res najde cekin pod podkvo. Sedaj se, ko da bi bil pihnil, novica po vsem mestu razširi, da na dnu jezera je zaklad (šac). Čez en teden ni bilo ne duha ne sluha od bajerja več — zaklad pa je bila obila mlakuža, ki so jo mestnjani za svoje polje dobili iz njega, in pa odpravljena smerdljiva soparica.

* Neki Oger se je v gostivnici bahal z besedami: „Gotovo bo še prišel čas, da bojo po vsem svetu le ogersko govorili“. „Gotovo — se oglasi Ilirec, ki je zraven sedel — „povsod bojo ogersko govorili, samo na Ogerskem ne več“.

* Neki mestnjani je prišel o neki pravdi dohtarja za svet prašat, naj bi mu zlo zvito reč natanjčeneje razložil in razjasnil; pa prišel je z praznima rokama. Dohtar to viditi, mu odgovori: „Priatelj! se bova že pomenila, da bo za Vas prav; pa najprej Vam moram povedati, da kdor hoče imeti svetlo, mora prinesiti olja“.

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Zagreba beremo v „Gospodarskem listu“ pod naslovom „gospodarski curiosum“ res čudno novico, da mnogo hiš v Zagrebu dobiva sirovo maslo (putar) iz Dunaja; vzrok tega je, da v Zagrebu je redkokterikrat in samo malo putra na prodaj; žene prinesó male štruce v mesto in jih drago cenijo; putra enake baže, čistega in skozi in skozi dobrega je težko ali nikakor dobiti; zato si ga oni, kateri več enakega in dobrega putra potrebujejo, dajo iz Dunaja voziti, in se hvalijo, da ga dobivajo cenó. „Kaj še le bo — zdihuje omenjeni časnik — kadar bode železnica v Zagreb dodelana!“ — Resnične so skozi in skozi te besede — pa ne za horvaško, temuč tudi za marsikako drugo deželo, ki se bode zdramila še le, ko bo „sila kola lomila“ in bojo ptuji pridelki bolji, lepši in cenejši terli domače.

Iz Ljubljane. Radostni smo zvedili, da je slavna francózka akademija za kmetijstvo, obertnijstvo in kupčijstvo v Parizu prečastitemu predsedniku naše c. k. kmetijske družbe gosp. Fid. Terpincu te dni podelila častno zlato svetinjo 1. razreda v spoznanje njegovih zaslug za povzdigo kmetijstva in obertnijstva. Toliko bolj pa more veseliti vsacega domoljubnega Krajca to poslavljenje, ker po ti svetinji je tako rekoč počastena vsa krajnska dežela, ktera, čeravno majhna, vendar z gosp. Terpinčevim imenom v zapisniku imenitne akademije zapisana stoji v versti tistih dežel, ktere se poganjajo za napredek toliko važnega kmetijstva in obertnijstva. — Naš rojak gosp. Janez Irkič, bivši adjunkt c. k. okrajne uradnije v Vojvodini je za predstojnika neke c. k. okrajne uradnije v Vojvodini izvoljen.

Novičar iz raznih krajev.

Mnogim milostim, ktere zaznamujejo bivanje presvitlega cesarja v Benetkah in ktere je „novičar“ že povedal, imamo še sledeče dostaviti: V deželi Brešijanski, ki je po mnogoletni tertni bolezní veliko terpela, so dovolili Cesar soseskam, ktere svojih podpisov za državno posojilo niso poprodale, da za eno leto smejo odložiti plačevanje podpisanega posojila; — cerkvi sv. Marka v Benetkah so dovolili za popravljjanje vsako leto 20.000 gold.; kadar pa ne bo več tega dnarja za poprave potreba, naj se teh 20.000 gold. priverže premoženju cerkvenemu in obresti tega kapitala naj se rabijo za ohranjenje stolne cerkve, ki je naj imenitniša lepota benečanskega mesta in s ktero se ujema tisoč in tisoč spominov nekdanjega veličanstva njegovega. — Iz uredbe c. k. vodstva južne železnice povzamemo, da pri železnici iz Dunaja do Ljubljane je v vsem skupaj 823 uradnikov in služabnikov v službi, katerim so vse, umetne in upravne dela izročene. — Zago-

tovo se sliši, da se bojo prihodnjo pomlad na vso moč vojaki dela poprijeli, da bojo železnico v Galiciji dodelali. Ker v tej deželi delavcev manjka, je državi in deželi v korist, ako se vojaki vzamejo v delo. C. k. ministerstvo kupčijstva pa prevdarja sedaj napravo stranske ogersko-gališke železnice; tudi te dela se bojo izročile vojakom. — Tudi Karlovčani imajo upanje, železnico dobiti; županija Karlovška je namreč c. k. ministerstvo kupčijstva prosila, naj bi se ob napravi železnice iz Siska do Zidanega mosta napravila stranska železnica tudi v Karlovec; minister kupčijstva je tako radovoljen sprejel to željo, da se smejo Karlovčani nadjati, da bojo železnico dobili. — Vse druge novice na političnem polji požera sedaj tista, ktera napoveduje nov zbor za poravnanje na kljuki visečih rusovsko-turških zadev. Čeravno ni še nobena vlada nikjer določno oznanila, da bo nov zbor, se vendar za gotovo sliši, da bo, in sicer v Parizu, in se bo začel še pred novim letom, da pa vlade ne bojo poslale posebnih pooblastencov, kakor v pervega, ampak da tisti poslanci, ki namestujejo v Parizu unanje vladarje, bojo tudi sedeli v tem zboru, kateri, kakor angleški Palmerstonov časnik pravi, ne bo imel pravice, ne v besedi ne v zapopadku premeniti sklepov pervega pariškega zbora. Če pa bo res taka, se ne vé, kaj bo opravil ta novi zbor in da bi bil v stanu poravnati sedanje velike razprtije o zadevah turško-rusovskih. Važen bo tedaj na vsako stran. — Francozki poslanec grof Morny ostane na Rusovskem do konca tega zbora. — V Siciliji je že potihnil hrup; ni ga bilo veliko. — Sv. oče papež nočejo poterditi prodaje cerkvenega premoženja na Španjskem, ako vlada povračila ne plača, ki se ima med španjske škofije in fajmoštre razdeliti. Dosihmal pa noče vlada od tega še nič slišati. — Na Gerškem dopernašajo roparji spet strašne grozovitosti; tako se je unidan pritepil glasoviti ropar Kalambaliki s 30 razbojniki v mali terg Arahovo, kjer so pobrali vse, kar so hotli, 15 vjetih prebivavcov so seboj peljali, devetim pa ušesa odrezali ali oči iztaknili, ker jim niso hotli berž dnarja dati. — V vasi Čoma v Somogiškem komitatu na Ogerskem je služba učitelja prazna; za plačilo dobí: 3 gold. in 18 kr. v gotovem dnarji, 60 vagánov reži, 38 vozov derv, 8 veder vina in pa pol grunta, ki mu ga soseska obdeluje.

Slovenske národne pesme

po Varaždinski okolici in po bližnjem Štajerskem.

Nabral M. Kračmanov.

6. Ljubi naj boljši.

Čela je letela
Na goro zeleno,
Srečala je srečala
Svoj'ga ljub'ga oča;
O moj ljubi oča,
Al že rože cvetejo?
Ja ja ja, so cvele,
Pa so že odevele.

Oj, moj ljubi bratec,
Al že rože cvetejo?
Ja ja ja, so cvele,
Pa so že odevele.

Čela je letela
Na goro zeleno,
Srečala je srečala
Svojo ljubo mater.
Oj, moja ljuba mati,
Al že rože cvetejo?
Ja ja ja, so cvele,
Pa so že odevele.

Čela je letela
Na goro zeleno,
Srečala je srečala
Svojo ljubo sestro;
Oj, moja ljuba sestra,
Al že rože cvetejo?
Ja ja ja, so cvele,
Pa so že odevele.

Čela je letela
Na goro zeleno,
Srečala je srečala
Svoj'ga ljub'ga brata.

Čela je letela
Na goro zeleno,
Srečala je srečala
Svoj'ga ljub'ga drag'ga;
Oj, moj ljubi dragi,
Al že rože cvetejo?
Ja ja ja, že cvetó.
Zdaj naj lepše cvetó.

Pogovori vredništva.

Gosp. J. K. v Ča.: Mični sostavek v R— smo prejeli; hvala lepa! N. Vam bomo pošiljali kakor dosihmal; že zavolj stare Vaše postrežljivosti ne smé biti drugače.